

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Urto/7/2020
Identifikačné číslo spisu:	6020010004
Dátum vydania rozhodnutia:	25.09.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:6020010004.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Štífta v trestnej veci odsúdeného L. H. v konaní podľa zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 25. septembra 2020 v Bratislave s následným verejným vyhlásením rozsudku odvolanie odsúdeného podané proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 21. júla 2020, sp. zn. 5Ntc/1/2020, a takto

rozhodol:

I. Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku z r u š u j e sa rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 21. júla 2020, sp. zn. 5Ntc/1/2020, vo výroku o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody.

II. Podľa § 517 ods. 2 Trestného poriadku v spojení s § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona a § 17 ods. 4 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov bude odsúdený L. H. vo výkone trestu odňatia slobody p o k r a č o v a ť bez jeho premeny v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej „krajský súd“) rozsudkom z 21. júla 2020, sp. zn. 5Ntc/1/2020, rozhodol nasledovne:

„Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. <. o výkone väzby v znení neskorších predpisov rozsudok Krajského súdu pre trestné veci Viedeň, Rakúska republika, sp. zn. 11 Hv 51/19a zo dňa 24.09.2019, právoplatný dňa 24.09.2019 v spojení s osvedčením zo dňa 03.02.2020, ktorým bol občan Slovenskej republiky: L. H., nar. XX.XX.XXXX Q. D., trvale W. H. G. XXX/XX, D., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Rakúskej republike, uznaný vinným zo spáchania trestného činu ťažkej krádeže vlámaním podľa § 127, § 128 odsek 1 prípad 5, §

129 ods. 1 prípad 1, ods. 2 prípad 1, § 130 ods. 1, 3, § 15 Trestného zákonníka Rakúskej republiky, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že

B. W. a L. H. sú vinní, že dňa 14.05.2019 vo Viedni vo vedomej a chcenej spolupráci ako spolupáchatelia (§ 12 TZ) cudzie hnutelné veci s úmyslom sa ich privlastnením neoprávnene obohatiť ďalej uvedeným za účelom zárobku (§ 70 ods. 1 prípad 3 TZ) vlámaním do obydľí

A./ odcudzili a síce Y. Y. a O. Y. šperky, elektrotechniku a peniaze v hotovosti v celkovej hodnote, ktorá sa nedá zistiť, ale každopádne presahuje sumu 5.000,- eur tak, že preliezli cez oplotenie pozemku v XXXX Q., X. M. XXX/X/X, vypáčili dvere na terasu, prehľadali byt a predmety zobrali so sebou;

B./ pokúsili sa odcudzit' (§ 15), a síce

I./ F. F. cennosti, ktoré sa už nedajú zistiť z jeho bytu v XXXX Q., D. XX/X/X tak, že sa pokúsili vypáčiť dvere do bytu;

II./ C. F. cennosti, ktoré sa už nedajú zistiť z jeho bytu v XXXX, Q., D. XX/X/X tak, že sa pokúsili vypáčiť dvere do bytu,

za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 roky,

uznáva vo vzťahu k odsúdenému L. H. vo výroku o vine a treste odňatia slobody na území Slovenskej republiky a v rozsahu, v ktorom sa týka trestu odňatia slobody na území Slovenskej republiky vykoná.

Podľa § 517 ods. 2 Tr. por. v spojení s § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. bude odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody pokračovať bez jeho premeny v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozhodnutiu v zákonom ustanovenej lehote podal odsúdený L. H. odvolanie písomným podaním doručeným na krajský súd 7. septembra 2020, v ktorom namietol svoje zaradenie na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia s tým, že požiadal, aby bol zaradený do „najnižšieho stupňa stráženia“. Poukázal na to, že v strednom stupni stráženia mu nemôžu byť zaručené rovnaké podmienky, v ktorých vykonáva trest odňatia slobody v Rakúsku s tým, že má voľný pohyb s minimálnym strážením, má pravidelné vychádzky, neobmedzené telefonovanie a návštevy každý týždeň dve hodiny, pričom je pracovne zaradený ako kuchár a finančné ohodnotenie, ktoré má v Rakúsku, nie je na Slovensku reálne, hlavne mu však ide o kontakt s rodinou, ktorý by nebol možný ako v Rakúsku a blíži sa mu minimálny stupeň stráženia. Napokon odvolateľ uviedol, že trestné stíhanie, ktoré je voči nemu vedené na Slovensku, nemožno použiť ako dôvod na zaradenie do ústavu so stredným stupňom stráženia s poukazom, že vina mu ešte nebola preukázaná.

Spisový materiál bol predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „odvolací súd“) na rozhodnutie o podanom odvolaní 16. septembra 2020.

Podľa § 15 ods. 5 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej „zákon č. 549/2011 Z. z.“) proti rozhodnutiu podľa odseku 1 je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený alebo prokurátor. Odvolaním nemožno napadnúť dôvody, pre ktoré bolo rozhodnutie vydané v inom členskom štáte. Odvolanie má odkladný účinok.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. ak nie je dôvod na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 16 <., súd rozhodne o uznaní takého rozhodnutia a súčasne rozhodne, že sa také rozhodnutie vykoná. Súd môže rozhodnúť o čiastočnom uznaní a výkone rozhodnutia len po predchádzajúcej dohode s justičným orgánom štátu pôvodu.

Podľa § 17 ods. 4 zákona č. 549/2011 Z. z. súd nesmie podľa odsekov 1 až 3 uložiť prísnejšiu trestnú sankciu z hľadiska jeho druhu alebo dĺžky, ako bola uložená v rozhodnutí.

Podľa § 29 zákona č. 549/2011 Z. z. ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie podľa tohto zákona

sa použije Trestný poriadok.

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku proti rozsudku o uznaní cudzieho rozhodnutia je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený, prokurátor alebo minister spravodlivosti. Odvolací súd na neverejnom zasadnutí odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Ak odvolanie nezamietne, zruší napadnuté rozhodnutie a po doplnení konania, ak je potrebné, sám rozhodne rozsudkom, či sa cudzie rozhodnutie uznáva alebo neuznáva.

Podľa § 517 ods. 2 Trestného poriadku ak dĺžka trvania a druh trestu odňatia slobody uloženého uznávaným cudzím rozhodnutím sú zlučiteľné s právnym poriadkom Slovenskej republiky, súd v rozhodnutí o uznaní súčasne rozhodne, že sa bude vo výkone trestu uloženého cudzím rozhodnutím pokračovať bez jeho premeny podľa odseku 1. Tento postup je vylúčený, ak súd uzná cudzie rozhodnutie len pre niektorý z viacerých trestných činov, ktorých sa cudzie rozhodnutie týka.

Podľa § 48 ods. 2 Trestného zákona súd zaradiť páchateľa na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu

- a) s minimálnym stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin,
- b) so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin; na predchádzajúce odsúdenie sa však neprihliadne, ak sa na páchateľa hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Po predložení veci Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací súd na podklade riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou, preskúmal jednak správnosť výrokov napadnutého rozhodnutia, proti ktorým bolo podané odvolanie, jednak konanie predchádzajúce jeho vydaniu a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že na krajský súd bola 6. februára 2020 doručená žiadosť Ministerstva pre ústavu, reformy, dereguláciu a spravodlivosť Rakúskej republiky č. BMVRDJ-4087771/0001-IV 4/2019 z 3. februára 2020 spolu s osvedčením z 3. februára 2020 vydaným a zaslaným podľa čl. 4 a 5 rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahrňujúce pozbavenie osobnej slobody na účely ich výkonu v Európskej únii, a to ohľadom rozsudku Krajského súdu pre trestné veci Viedeň z 24. septembra 2019, sp. zn. 11 Hv 51/19a, právoplatného 24. septembra 2019, uvedeného vo výroku napadnutého rozsudku týkajúceho sa odsúdeného L. H. na skutkovom a právom základe v ňom uvedenom spolu s dotknutým rozsudkom a vyjadrením odsúdeného. Krajský súd postupoval v súlade so zákonom č. 549/2011 Z. z., keď rozhodol o uznaní a výkone predmetného rozhodnutia vydaného súdom členského štátu Európskej únie v trestnom konaní. Pre také rozhodnutie boli splnené všetky zákonné podmienky, a to skutok, pre ktorý bolo rozhodnutie vydané, je trestným činom aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky (k čomu odvolací súd uvádza, že na rozdiel od krajského súdu je toho názoru, že by išlo o pokračovací zločin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 212 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, sčasti dokonaný, sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, a to vzhľadom na ustálenú súdnu prax, podľa ktorej pri trestných činoch proti majetku, ak je čin spáchaný na ujmu viacerých osôb, ktorými sa rozumejú podľa § 127 ods. 12 Trestného zákona najmenej tri osoby, napr. formou pokračovania v trestnej činnosti, je naplnený znak spáchania činu závažnejším spôsobom konania - spáchanie činu na viacerých osobách podľa § 138 písm. j) Trestného zákona - R 13/2015) a zároveň odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky, kde má obvyklý pobyt, v danom prípade trvalý pobyt [§ 4 ods. 1 písm. a) a § 12 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z.]. Nebol zistený žiadny dôvod odmietnutia uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 16 zákona č. 549/2011 Z. z. Krajský súd pritom rozhodol vo veci na neverejnom zasadnutí po predošlom písomnom vyjadrení prokurátora rozsudkom (§ 15 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z.). Tiež trestná sankcia spojená s odňatím slobody uložená v dotknutom cudzom rozhodnutí (nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere štyri roky) je zlučiteľná s právnym poriadkom

Slovenskej republiky, keďže ak by vo veci rozhodoval súd podľa slovenského Trestného zákona, zákonom ustanovená trestná sadzba trestu odňatia slobody je v § 212 ods. 3 Trestného zákona určená výmerou tri roky až desať rokov a v tomto ohľade odvolací súd modifikuje skutočnosti uvádzané v napadnutom rozsudku ohľadom právnej kvalifikácie skutku v prípade jeho posudzovania podľa slovenského Trestného zákona.

Krajský súd však pochybil, keď rozhodol, že odsúdený bude vo výkone trestu odňatia slobody pokračovať bez jeho premeny v ústave na výkon trestu so stredným stupňom strázenia, čo v napadnutom rozsudku zdôvodnil tým, že to zodpovedá podmienkam, aké má odsúdený vo výkone trestu v Rakúskej republike s poukazom na spôsob vykonania trestného činu a výšku spôsobenej škody, pričom z odpisu registra trestov vyplýva, že odsúdený bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Odvolací súd k tomu uvádza, že zo spisového materiálu nevyplývajú skutočnosti, že by krajský súd relevantným spôsobom zisťoval podmienky, za ktorých odsúdený vykonáva trest odňatia slobody v Rakúskej republike, na základe čoho by mohol urobiť uvedený záver.

Podľa ustálenej súdnej praxe (R 122/2014) výrok rozhodnutia súdov Slovenskej republiky v rámci rozhodovania o uznaní a výkone rozhodnutia cudzieho štátu, ktorý zaraďuje odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody do príslušného ústavu na výkon trestu, je uplatnením diferenciačného princípu zaradenia odsúdeného na výkon tohto trestu na pomery výkonu trestu v Slovenskej republike a nie je prejavom nezlučiteľnosti rozhodnutia cudzieho štátu s právnym poriadkom Slovenskej republiky. Prevzatie výroku o treste rozhodnutia súdu cudzieho štátu súdmi Slovenskej republiky doplnené o výrok o zaradení odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s príslušným stupňom strázenia však podľa kritérií na prevzatie a výkon rozhodnutia uvedených v § 17 zákona č. 549/2011 Z. z. musí zabezpečovať, aby v čo najväčšej miere zodpovedala pôvodne uložennej trestnej sankcii a zároveň, aby uložená trestná sankcia nielen nezhoršila postavenie odsúdeného.

Krajský súd síce správne poukázal, že z odpisu registra trestov odsúdeného vyplýva, že tento bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, avšak na takú skutočnosť s poukazom na § 17 ods. 4 zákona č. 549/2011 Z. z. a obsah cudzieho rozhodnutia, ktoré sa uznáva a ktoré neobsahuje spôsob výkonu trestu odňatia slobody, nemožno prihliadať. Odsúdený mal byť preto zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, keďže podľa § 17 ods. 4 zákona č. 549/2011 Z. z. súd nesmie uložiť prísnejšiu trestnú sankciu z hľadiska jeho druhu alebo dĺžky, ako bola uložená v cudzom rozhodnutí, ktoré sa uznáva, čo zahŕňa aj vonkajšiu diferenciáciu výkonu trestu odňatia slobody, t. j. zaradenie odsúdeného do ústavu na výkon trestu. Odvolací súd v tejto súvislosti uvádza, že v konaní o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia nemôže súd uplatňovať v rámci svojho rozhodovania kritéria pre ukladanie trestu dané právnymi predpismi Slovenskej republiky, ale musí akceptovať kritéria pre ukladanie trestov, ktoré použil súd štátu pôvodu vo svojom rozhodnutí. Ak z rozhodnutia súdu štátu pôvodu nevyplýva, že by ako kritérium pre uloženie trestu odňatia slobody odsúdenému (v danom prípade spôsobu jeho výkonu), bolo vzaté do úvahy jeho predchádzajúce odsúdenie, nemôže to mať odraz ani vo výroku rozhodnutia konajúceho súdu Slovenskej republiky o zaradení odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody, pretože by sa tým menili v neprospech odsúdeného kritéria, ktoré použil súd štátu pôvodu pri svojom rozhodovaní o treste, čo by bolo v rozpore s uvádzaným ustanovením § 17 ods. 4 zákona č. 549/2011 Z. z. Na základe uvedeného, keďže z cudzieho rozhodnutia, ktoré sa má uznať a vykonať, nevyplýva konkrétne zaradenie odsúdeného do ústavu na výkon trestu (a uvedené nevyplýva ani z prípadných iných dodatočných informácií zaslaných justičným orgánom štátu pôvodu), musel byť odsúdený zaradený do ústavu na výkon trestu najmiernejšieho stupňa, t. j. odvolací súd po zrušení napadnutého rozsudku vo výroku o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody sám rozsudkom rozhodol, že odsúdený bude vo výkone trestu odňatia slobody pokračovať bez jeho premeny v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia. V tomto ohľade teda bolo odvolanie odsúdeného vyhodnoteného odvolacím súdom za dôvodné.

Zhrnutím odvolací súd uvádza, že na základe včas podaného odvolania odsúdeného bol napadnutý rozsudok krajského súdu zrušený vo výroku o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody, o čom rozhodol sám odvolací súd rozsudkom. V ostatnej časti zostala výroková časť napadnutého rozsudku krajského súdu nedotknutá.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.